

Montroig 20 de desembre del 1938

Volguda mama:

Li confirmo la meua anterior del dia 17 del corrent.

La proximitat de la diada de Nadal ha estat el que m'ha decidit a escriure per tal de recordar com en els anys anteriors la passava al costat de la meua familia. Aquest serà el primer que no podré celebrar-lo amb vosaltres degut a que la guerra m'ha separat. En aquest dia viurà en mi la recordança d'aquella taula abundantment servida de menjar i al voltant de la qual ens hi sentàvem tots nosaltres per tal de satisfer una mica la nostra golafreteria omplint el ventrell i bevent un xic més que de costum. És veritat, que en els dos anys darrers, per causa de la guerra que patim, l'abundància de menjar va minvar però quedava compensada pel fet de poder passar la diada junt amb tota la familia. Cal però resignar-se tot pensant que, si no es en aquest dia que podem trobar-nos tots junts, sigui en data proxima per haver-se acabat aquesta detrosa guerra.

Jo procuraré passar el Nadal el millor que pugui, no sé si aquí o en un altre lloc, amb els companys de "mili".

A vosaltres us desitjo també que el passeu el millor possible, que menjeu una mica més que de costum, si es que el racionament que us donen ho permet, i que pàiu bé si es que els bombardejaments no us ho impideixen.

Passeu doncs un bon Nadal com jo penso passar-lo.

Per aquí seguim de la mateixa manera; hem quedat reduïts a 11 individus entre caporals i soldats i ens estem sense fer res aburrint-nos solemniament.

Al Juanito digui-li que si ha llegit els dos llibres que vaig comprar-li, m'expliqui quan escrigui un xic d'història de Catalunya o algun conte.

Salut i records per a tots i moltes peticions per a vostè del seu fill.

Josep Riera